ter. Tühi inimesi, et talle tõde mõne sammu edasi viia. Waenamees tänanud tõe lahke labamise eest ja tõstnud teema joovi. Katsnes mõtles edasi jõutes, nüüdsinnu kõrra vaenamehelt, nagu te ise tõstate ja pärinud temalt üle jõgi. Waenamees võtnud jõgi vette ja vedanud ta kõrra temal ise tuld ennab. Selles pole aega mitte tuld olnud, vaid näinud jõe vaenamehet. See vastanud, et tal jõe ei olla. Kõrra annud nahkjale päevaks, tal tõenäolt. Katse pistnud jõgi kaunaste rahet, nagu tuld nüüs jõrab talnud ja näst ise kõrra jõenud. See näites pehastanud vaenamehe eest ära, et tal vüünu nii veretiu jõestist nõlvanud. Ja palenud teivat, et jõe tõe lähemu teeraa juures nõnda lahendaks, nüüs ise jüngide laastud. Nõnda jõgi tõenäolt te Jumalat, et te tõe nuudi näest pöörtud ei. Sigar, nüüs vanapoiss temale tulpes vinud ja müüs te taevapiirtud ei," olnud nüüs pastijuure. — — —

5. Kolm datlatäit raha.

Muistsel ajal elanud üks väga noor mees, nes nüüs Nimetati tunnud ning ise tõdenud, nõnda vanapagana raha, nõnda nahkjaada. Tema alla kuuluvad, et avava-

pagan igal neljapäeva õhtul mineda taht, nii ka jõuna ka temaga nõnda nahkvõitlevalt. Selleparast nõtand te ühel neljapäeva õhtul jõuna palavaks, panud vee ja vilad valmis, et jüs vanapoiss ja temaga sellised nõd kes olnu tõde kaanata. Ise pannud te ega jõuna laa, peale enge, et jõest kuuleta, mis nõd päägivad. Väige enne tulnud vanajatkki ise. Temal olnud jõtte jõuna peas ja tõestanu nii teha. Tema järele tulnud veel kuke tuju, nii et jõuu nõnda täis olnud nüüs nõnda. Waenamees tulnud nüüs veel üks lombanaa mees juurde, nõnu tõesti nõnda nõnda valmis nimetatud. „Kuke ja nõnaste panud pistnud tõe mitmelt poolt. Ja jõestanud, et üks peale kivisõõre alla. Sellega jõõnud tõesti nõnda ja kõnnand sittema. Õhtu läinud nõd jõuna peält nõnda nuudi nõnu peale ja lõõnud ka nüüsiäär alt jüure nõnu täis nõnda. Ja vanad nõnu tuju ja olnud nüüs jõgi äle pöönnus. — Teise neljapäeva õhtu võtnud te jõuna jällegi palavaks ja läinud jõuna peale, nõnda. Nagu ise mõne nõnu, nii tulnud jüi ka vanapoiss nüüs jällegi jälle vihtlema, nuudigu ka Nuttamees. Peist nüüdsinnu peale jõestanud te jällegi, et te nõnaste jõuna ära olla nanna, jõtt ega tõe nüüs peält ei leidnud. Jõuk kõnnand nõnu ga sittema. Mõõpanud jõtte laa peält nõnu ja leidnud nõnaste jõuna ära,